

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj. {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

:: :: Verantwörtlicher Redakteur: :: ::
Dr EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung, Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

HALÁSZAT—(FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

TARTALOM: Halászati tanfolyam programja. — A magyar pisztrángos vizek és újabb pisztrángtelepítések. *vitéz Illésy Zoltán.* — Új esztendő, új feladatok. *Bernáth István.* — A kecsge a tógazdaságban. *Dr Unger Emil.* — A halászati tanfolyam. *Bernáth István.* — Ujdonságok—Vegyesek — Társulatok—Egyesületek. — Külföldi lapszemle. — Árjegyzések. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Das Programm des Lehrkurses. — Die ungarischen Forellengewässer. — Neujahr, neue Aufgaben. — Der Fischerei-Lehrkurs. — Vermischte Mitteilungen — Gesellschaften und Vereine. — Auslandschau. — Fischpreise. — Annoncen.

ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET.

Midőn olvasóinknak és az Egyesület tagjainak boldog üzenszándókat kívánunk, van szerencsénk az előző számainkban hirdett halászati tanfolyam megállapított programját az alábbiakban közzétenni.

A tanfolyam helye Budapest II., Herman Ottó út 15. sz. 4. pavillon földszint, M. kir. Halélettani és Szennyvíztisztító Kísérleti Állomás. Közlekedés: a 4., 14., 44. számú közúti villamos kocsikkal vagy az 5. sz. autóbussz-kocsikkal a *Fogaskerekű Vasút Városmajori pályaudvar*ig. (Onnan gyalog a Lórántffy-lépcsőn, Lórántffy Zsuzsanna-úton és a Herman Ottó-úton a 15. sz-ig 10 perc).

Programm.

1936 február 10-én hétfőn reggel 9 órakor: a tanfolyamot megnyitja az egyesület elnöksége — Előadások d. u. 1 óráig:

1. *Fischer Frigyes miniszteri tanácsos, az Országos Halászati Egyesület igazgatója:* „A halászati törvények és rendeletek.”

2. *Dr Maucha Rezső, egyetemi magántanár, a M. kir. Halélettani és Szennyvíztisztító Kísérleti Állomás vezetője:* „A vízi élet feltételei.”

Délután: 4—7 óráig: vízvizsgálati gyakorlatok a laboratóriumban. (*Maucha Rezső dr.*)

Február 11-én, kedden reggel 9—1-ig:

1. *Dr Unger Emil egyetemi magántanár, főadjunktus:* „A halak és a haltermelés biológiai alapjai.”

2. *Vitéz Illésy Zoltán min. oszt. tanácsos, az Or-*

szágos Halászati Egyesület titkára: „Tógazdaságok műszaki és üzemi kérdései.”

3. *Dr Schulmann Emil rt. igazgató:* „Tógazdasági könyvelés.”

Délután fél 4—7-ig: 1. Halászati biológiai laboratóriumi gyakorlatok. (*Unger Emil dr*) 2. Hálók kezelése, konzerválása álló vizeken és 3. A tiszai halászatok legalkalmasabb szerszámjai s azok konzerválása és kezelése. (*Lukács Károly dr rt. ügyvezető igazgató és Soják Ernő okl. halászmester.*)

Február 12-én szerdán reggel 9—¹/₂1-ig:

1. *Lindmeyer Antal okl. vegyész-mérnök, állomásvezető:* „A szennyvizek káros hatásairól és azok elhárításáról.”

2. *Ifj. Zimmer Ferenc igazgató:* „Halkereskedelem és halkezelés.”

3. *Hallóssy Ferenc okl. mérnök, kir. műszaki tanácsos:* „A nyíltvízi halászat időszerű kérdései.”

Délután 1 órakor: előzetesen jelentkezők részére közös ebéd, (fél 1 órakor az előadások után kihirdetendő vendéglőben).

Délután szabad idő.

Február 13-án csütörtökön: kellő számú előzetesen jelentkező résztvevők részére:

Kirándulás a gödöllői tógazdaságba. Indulás Budapest keleti p. u.-ról reggel 8 óra 30 perckor. Érkezés: Gödöllői állami telepek feltételes megállóhelyre 9 óra 32 perckor. A tógazdaság (és az állami baromfitenyésztő telep) megtekintése.

Visszautazás d. u. 12 óra 04 perckor, érkezés Budapest k. p. u-ra 12 óra 50 perckor. (A baromfitenyésztő telep) iránt érdeklődők későbbi vonattal d. u. 13 óra 50 perckor indulhatnak vissza. Ez esetben érkezés Budapest keleti p. u-ra 14 óra 45 perckor.) *Utiköltség:* oda-vissza III osztályon 3 P 60 f., II. osztályon: 5 P 40 f.

A tanfolyamra jelentkezettek betűrendes névsora a következő:

Adler László halkereskedő Budapest, IX., Erkel-u 8. Bader János gazda, Pogányszentpéter, u. p. Iharosberény. Balogh János élelmiszer- és halkereskedő Nagyvárad, Bul. Reg. Ferdinand. Báldy Bálint gazd. felügyelő Gödöllő. Bánszky Mihály gazda Tarany, Somogy vm. Barta Lipótné halmagykereskedő, Budapest közp. Vásárcsarnok. Baumann János halázmester Köröshegy, Somogy vm. Bernáth István MÁV. nyugd. Rákospalota, Pázmány-u. 18/a. Berzátzky László tanár, Jászberény. vitéz Boross György erdőmérnök, Somogysárd. Csöngye János halász Medgyesi bérgazdaság, u. p. Tamási, Tolna vm. Fröhlich Lajos intéző, Köröshegy, Somogy vm. Gottescha József intéző Simongát, u. p. Nagyatád. ifj. Heincz Frigyes halázmester Tolna. Heller Gábor halázmester Újpest, Tisza-u. 9. Hirsch Imre földbirtokos Budapest, V., Hold-u. 15. III. 3. Hirsch Ferenc egyetemi hallgató Budapest (u. ott.) Ilovsky Ármin földbirtokos Balassagyarmat. Kölcsei Kende György báró nagybirtokos, Cégénydányád, Szatmár vm. Kiss Ignác halászbérlő Ugornya, u. p. Gergelyi. Kovács Miklós intéző Tata, Uradalom. Marsal Jenő intéző Nagyláng, Fejér vm. Maurer János főerdész Balatonboglár. Mihailovits György ny. huszárszázados Budapest, VI., Podmaniczky-u. 61. Nagy Ferenc kápt. urad. intéző Jutaspuszta, u. p. Veszprém, 3. Nehr József halázmester Felgyő. Nyáry János intéző Szeged, Fehértói tógazd. Pollák Andor vállalati tisztv. Soroksár, Grassalkovits-u. 177. dr. Potocky Dezső törv. sz. orvos, h. t. elnök. Miskolc. dr. Rotarides Mihály egyetemi m. tanár Budapest. Surányi Tibor tógazd. intéző Bicske, Fejér vm. Schubert György halkereskedő Siófok, Fő-u. 58. Szabados Anna, halászbérlő leánya, Csongrád. Szeibert Péter betűszedő Budapest, X., Szilágy-u. 13. Thóbiás Gyula földbirtokos, Alsófüged, u. p. Forróencs. Tóth Kálmán gazda Velence, Fejér vm., Velencetavi halgazdaság.

Budapest, 1936. évi január hó 1-én.

AZ EGYESÜLET ELNÖKSÉGE.

A magyar pisztrángos vizek és újabb pisztráng telepítések.

A háború előtti időben az Országos Halászati Felügyelőség nagy súlyt helyezett a pisztránggal való halásítás fejlesztésére. A tenyésztésre alkalmas vízfolyások környékén 1914-ben összesen 37 költőház állott fenn. Az ikrát magánkézben levő hazai tenyésztőtelepek termelték: a pozsonymegyei Dejtén a gróf Pálffy-féle szomolányi uradalom, és a lipótmezei Znióváralján Köttl Rudolf haltenyésztő, később a veszprémi káptalan csopaki birtokán létesült tógazdaság szállította az ikrát a kincstári erdészet és halászati társulatok felügyelete alatt álló költőházak részére, — a költségeket az állam viselte. A létesített telepek elhelyezését Répássy Miklós „Édes-

vizi halászat és halgazdaság“ c. művében csatolt halászati térkép tünteti fel, — az állami támogatás részére vonatkozó adatokat pedig a m. kir. földművelésügyi minisztérium kiadványaként megjelent „A magyar halászat“ c. mű (156. és 188. oldal).

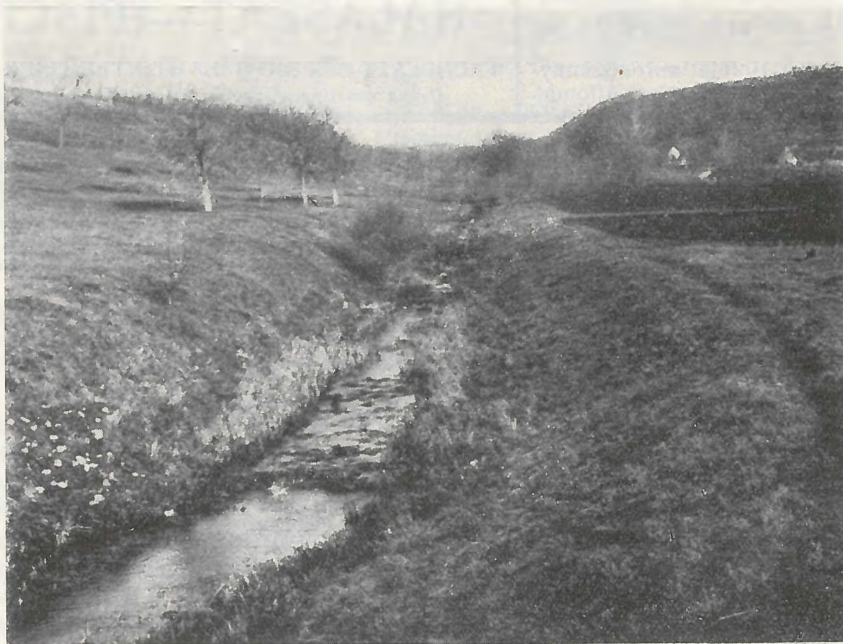
Magyarország akkori területén volt is számos bővizű hegyi patak és vízfolyás, amelyekben a telepítés kiváló sikerrel járt. A pisztrángokra-költőházak főként a Vág, Garam, Poprád, Ung és felső Hernád völgyében, azután Máramaros megyében — Erdélyben pedig a Kükküllő, Olt és felső Maros mellékvölgyeiben voltak elszórva.

Sajnos, ezen telepek, valamint a tenyészanyagot termelő tógazdaságok is mind a Csehszlovák és Román állam által elcsatolt országrészekre esnek, sőt a telepítésre alkalmas területekből Ausztriához is elcsatolták a Kőszegtől nyugatra eső hegyvidéket igen bővizű patakjaival.

Természetes úton népesült pisztrángos víz a megcsonkított ország területén a Lillafüred feletti Garadna és Szinva patakrészekén kívül úgyszólván sehol sem maradt.

Az Országos Halászati Felügyelőség programjába vette, hogy a betelepítésre alkalmasnak látszó vizeket felkutattja, azután új ikrakeltetőket létesít, s a nagy mérvben lecsökkentett költségei keretében is megindítja és elősegíti a megfelelő vizeknek pisztránggal való halasítását.

Az első idevonatkozó kísérletet egyelőre külföldről

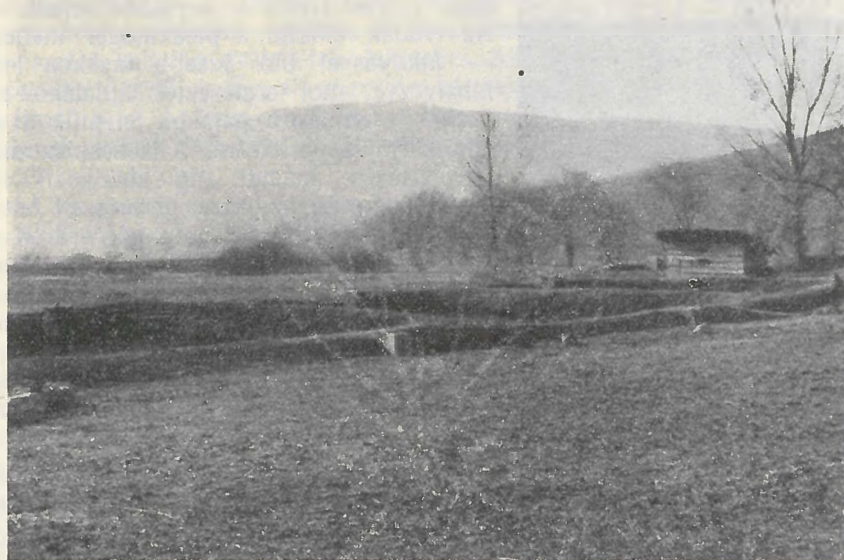

A csopaki Nosztori völgy a patakkal, jobboldalon a tavak.

származó termékenyített ikrával kellett kezdeni, mert a csopaki telepen a pisztrángtenyésztéssel időközben felhagytak.

Az 1932. év elején megindított telepítés egyike *Visegrádnál* volt a koronauradalmi erdőből a Duna felé lefolyó *királykunyhói patakban*. Ez a patak nem épen alkalmas a telepítésre, mert a víz mennyisége igen tág határok között váltakozik: nyáron és télen lepad, nagy hideg esetén fenékgig befagy, olvadás és esőzések alkalmával rohamosan árad. A patak medrében a vadászlak közelében egy régebbi kis költőház is van, de ezt épen nem lehetett használni a vízellátó csatorna befagyása miatt, s a kaliforniai költőedényeket a patakmedernek egy kimélyült részén helyezték el, s a felszíni jég alatt csörgedező vízeret használták fel a táplálásra. Az első évben

ötezer sebes és tízezer szívárványos ikrát keltettek, az ivadékokat a szikzacskó felszívódása után részint a patakba, részint a mellette levő átfolyással bíró kis tóba helyezték ki, egy részét pedig más vizek népesítésére elszállították. Ez év tavaszán újra keltetett itt az erdőhivatal 3000 sebespisztráng ikrát.

A csopaki pisztrángos tógazdaság költőháza és teletetői.

A csopaki pisztrángos tógazdaság. A veszprémi káptalan csopaki birtokán fekszik a nosztori puszta. Fölötte dombos erdőség terül el, amelynek alján több bővizű 8—12 C° hőmérsékű forrás fakad. Ezek egyesült vize Csopek és Kövesd községeken át Léd patak néven a Balatonba folyik be. A vízfolyás összes hossza mintegy 4,5 km, de jellemzi erős esése és a források állandósága, viziéréjének felhasználására e rövid szakaszon is több malom van.

Az Országos Halászati Felügyelőség még 1905-ben elkészítette szívárványos pisztrángtenyésztésre a tógazdaság tervét, mert a víz alacsony hőfoka miatt pontytenyésztésre alig alkalmas. Nyolc tó, — összesen 7 kat. hold területen —, el is készült s azokat a znióváraljai telepről benépesítették. Már az 1907. év után a tógazdaságnak százon felüli anyahala volt, 20—25 ezer ikrát termeltek, sőt a balatonmelléki fürdők piacára is került eladó pisztráng.

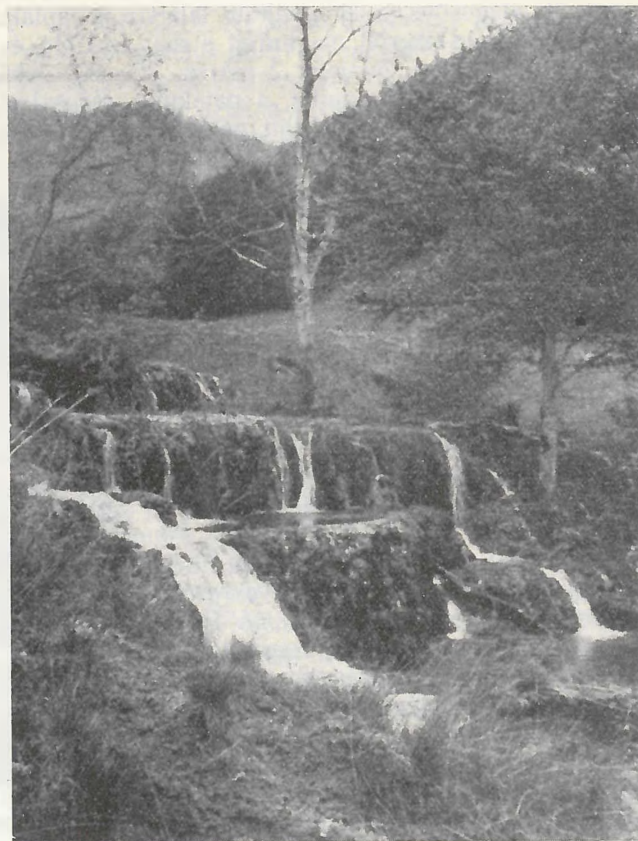
Később a költőház is felépült, s még a háborús évek alatt is folyt az üzem. Azután a tavak egy részét ponttyal népesítették be, de a hideg víz miatt a 3 nyarasok sem érték el az 1 kg súlyt. Az 1931. évig a tavak teljesen eliszaposodtak, a töltések megroskadtak, s a tógazdaság üzeme teljesen meg is szűnt. Ez után a tógazdaság karbahelyezésére készült új terv alapján a töltéseket, műtárgyakat, keltető berendezést rendbehozták, az új telepítésre az állam 10.000 szívárványos pisztrángikrát hozatott Ausztriából, 1934. évben pedig 5000 darabot Znióváraljáról.

A népesítéshez szükséges tenyészanyagot ezidőszent külföldről kell beszerezni. A termelőtelepek megbízhatósága nem esik ugyan kifogás alá, de az ikrának nagy távolságról való szállítása, a határon előfordulható akadályok, a külföldi valuták körülményes beszerzése stb. égetően szükségessé tették, hogy egy hazai piszt-

ráng telepünk is létesüljön, s a behozataltól mielőbb függetleníve legyünk.

Miután magántőke mindezeideig nem hozta azt létre, az Országos Halászati Felügyelőség az állami erdészet támogatásával államköltségen építette meg a telepet Lillafüreden a Hámori tó fölött a Garadna patak völgyében, ahol erre a helynek minden adottsága kínálkozott.

Az építést az 1932—33. évben hajtották végre Kövess János erdőfőtanácsos irányításával, akinek szakértelme és lelkes ügyszeretete nemcsak a tenyésztés sikeres megindítását eredményezte, hanem neki köszönhető, hogy a telep külsejére is tetszetős képet nyújt, s ma Lillafürednek egyik látványossága, amely iránt külföldi halászakértők is elismeréssel voltak. A telep részletes leírását a Halászat 1934. évi februári számában, a további üzemének is mertetését pedig az 1935. évi május és júliusi számában közölte Vámosi Ferenc erdőmérnök, aki az építést és üzemet kezdettől fogva kiváló buzgalommal és hozzáértéssel vezette, s a folyó év tavaszán már etetésre is beállított két tavat, s abban a nyár folyamán mintegy másfél mázsza piaci halat termelt főként a Palota-szálló szükségletére. A telep kiegészítésére egy tőri lakás építése most van folyamatban, később sor kerül a szükséghez képest új tavak létesítésére is.

Szilvásvárad. A Szilvás patak felső folyásán vízesés a mésztufa kőzeten.

A Sopron-Kőhida telepi tógazdaságot 1933. évben létesítette dr. Udvardy Jenő, az országos feigyintézet igazgatója. Az intézet kertgazdaságán át folyik le a bő és

állandó vizű Rákospatak, amelynek hőfoka 15—23 C° között váltakozik. Az első népesítés Ausztriából hozott 15 ezer szivárványos pisztrángikrával történt, melyek kaliforniai edényekben keltettek ki. A Rákospatak mellett 72 m hosszban és 37 m szélességben 9 tó (110—640 m² alapterületűek) és egy deszkával bélelt haltartó me-

tenyésztéssel emeli a pisztráng állományt, egy kis költőházat is állított fel, amelyben 2 sorban 6—6 kaliforniai keltető edény, és az anyák tartására egy páros beton haltartály van elhelyezve. A keltetésre használt patakvizet az iszap ülepesztésére igen praktikus módon 4 drb kavicsal töltött álló hordón vezeték át mielőtt a költő-

Lesence Tomaj. A Világos patak egyik bővizű forrása.

dence épült. A tavakat a patak vizén kívül a forrásos környékről alagsövezéssel gyűjtött talajvíz is táplálja. A tenyésztés szép sikerrel megindult s már az 1934. évtől kezdve évenként mintegy 2 mázsa 25—30 dekás piaci halat hoznak forgalomba, a pataknak ráccsal elzárt részén pedig kilósra fejlődött példányok is vannak.

Itt kell említést tennünk a soproni *m. kir. erdőmérnöki főiskola* sikeres telepítéséről, mely úttörő is volt e téren, mert már az 1930. évben berendezett Roth professzor a főiskola épületének alagsorában ikrakeltetőt 2 db kaliforniai edénnyel és 2 db vályuval.

A keltetés a főiskolai hallgatók részére tanulmányi célokat szolgál, az ivadékot pedig a Soprontól keletre eső városi erdőknél átfolyó patakba helyezik ki, ahol az állomány igen szépen gyarapodik. Sporthorgászat céljára is igen alkalmas a vízterület. Idevonatkozó ismertetések a Halászat 1931. évi áprilisi és júliusi számában jelentek meg.

Őrgróf Pallavicini Alfonz szilvásvárad uradalmának pisztrángtenyésztete. A Bükk hegység nyugati lejtőjén az Eger-putnoki vonal mellett levő erdőségekben ered a Szilvás patak. Eredeténél mésztufa kőzeten nagy vízeséseket alkotva tör észak felé, majd nemsoká egy bővizű jobboldali szikla forrással egyesülve, vízmennyisége másodpercenként 80—100 literre nő. A patak Szilvásvárad községig 4—5 kilométer hosszban igen nagy esésű, hegyi jellegű. Már régebben is tenyésztett benne sebespisztráng, s a patak felsőszakaszán a sziklaforrás alatt a völgynek egy kiszélesedő helyén kőfallyal körülvett régi tó is áll fenn állandó vízátfolyással.

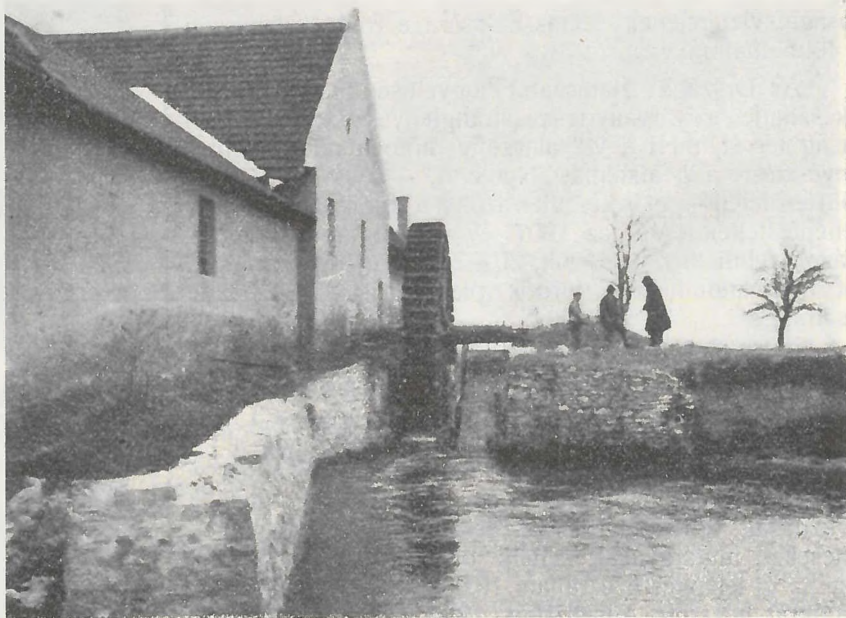
Az uradalmi erdőhivatal mintegy 12 éve rendszeres

60 liter/sec, mert a mátraházai szanatórium részére elvonták a bővizű Szent László-forrás vizét.

A Mátrafüred feletti 5—6 km hosszú szakaszát először 1919-ben népesítette be Török Miklós főerdőmérnök 6000 znióváraljai ikrából keltetett sebespisztráng ivadékkal. A sebespisztráng itt már igen szépen

edényeket tápláló vályuba jutna. Az utóbbi években 10—12 ezer sebespisztrángikrát keltetnek, amelyet a patakból kifogott, — igen szépen fejlett — anyákból fejnek ki. Az ivadék először a patakmeder mellett, — átfolyással bíró kisebb tavakba lesz kihelyezve, ahol természetes táplálékon nő őszig — azután a patakba telepítik át az állomány szaporítására. A sebespisztráng tenyésztésére másutt alig kínálkozik ily lehetőség, mert az összes természeti feltételek itt igen kedvezőek: a patak nyáron is megfelelő vízbőségű, a víz tiszta és alacsony hőfokú, a forrás vidékétől Szilvásvárad községig terjedő 4—5 kilométer szakaszán alkalmas helyeken fatörzsekből gátak készültek, megfelelő esések, zubogók állanak így elő, a halállomány természetes táplálékon nő fel.

A kallóvölgyi patak a Mátrában, Gyöngyös város erdősegeiben Mátraháza közelében ered, s nagy eséssel tart Mátrafüred, — innen Bene patak néven Abasár község felé. Közepes vízmennyisége most már csak

Lesencetomaji malom a Világospatakon, források egyesülése után.

meghonosodott, s azt a legutóbbi években is a znióváraljai telepről beszerzett ikra keltetésével szaporítják. Az ikrát a legegyszerűbb eljárással a patak felső szakaszán a kavicsos mederfenékre helyezik ki, és védelmül rőzsével befedik. A szivárványospisztráng meghonosítása kevésbé sikerült itt, mert azok később lefelé elvándoroltak. A

sebespiztráng mind megmaradt a Mátrafüred feletti patak szakaszon.

Az Országos Halászati Felügyelőség 1935. évben több helyen kísérletezett népesítéssel, a keltetésre újabb rendszerű, hosszirányú vízáramlással működő favályukat küldött szét az alkalmasnak látszó helyekre. E ládák fedéllel lezárhatók így a keltetés szabadban megy véghez, anélkül, hogy költséges költőházat kellene építeni, mert csak az állandó tiszta víz átfolyását kell biztosítani a vályun keresztül a keltetés ideje alatt és addig, amíg az ivadék a vályuban fejlődik. A 60 cm hosszú és 20 cm széles keltetőrosta-betétek fakerettel, sárgaréz drótszövetből készültek. Egy ilyen rostára mintegy 3000 ikra teríthető szét. A vályu, amelyben a betétrosták egymásután el vannak helyezve 2, 3 esetleg 4 betétnek megfelelő hosszú lehet. —

Az egyik ily próbatelepítés a Zala megyei Tapolca melletti Világos pataknak *Lesencetomaj* és Raposka községek közötti sikterületen átfolyó 3 oldalán gróf Károlyi István uradalmában indult meg. Az állandó bő vizek mészkő altalajból felszínre jutó hidegvízű forrásokból erednek, fűrgecselle él bennük és nagymennyiségű *Gammarus* is található. A források állandó 15° C hőmérséke biztosítja azt hogy télen sem fagy be a vízfolyás. Az 1934. évben kaliforniai edényben keltetett 3000 ikrából eredő ivadék a pataknak egyik felső forrásánál lett kihelyezve. 1935. évben már 9000 ikrát keltettek az új rendszerű favályuban, s a patak egyik bővizű forrásánál két kis ivadéknevelő tavat állítottak elő 1 méter mély földkiemeléssel. Ezekben úgy a sebes, mint a szivárványos ivadék némi etetéssel az őszre 10—12 centiméteresre fejlődött.

Másik két telepítés volt a Vas megyei *Bozsok* községen átfolyó patakon és Kőszeg város erdőségeiben eredő Hármaspatakon. Itt is költőládákban kelt az ikra. A kikelés után az ivadékot kihelyezték, s a beküldött jelentés szerint az őszre már ujnyi hosszú halacsákák észlelhetők e patakokban.

Végül a borsodmegyei *Jósvafő* és Szín községeken átvonuló Szín patak, különösen a barlang bejáratánál levő forrásból eredő nagy esésű mellékága, úgyszintén a kecsövígyi mellékág népesítésére is történt lépés. Lillafüredről szállítottak be e vizekbe még 1934. évben 1000 db egynyaras ivadékot, az 1935. évben pedig az udvari fővadászmasteri hivatal e vizek halászatát átvéve nagyobb mérvben megindította a telepítést, 70 ezer ikrát keltetett a megfelelő számú költővályukban, s ivadékkal bőven népesíti nemcsak a Jósvafői patakot, hanem a korona uradalom erdein és Szögliget községen átvonuló mellék folyását az u. n. Lovas patakot is, amely szintén igen alkalmas a telepítésre.

Kisebb jelentőségű keltetési kísérlet folyt állami támogatással még az elmúlt években a Veszprém megyei pénzeskúti vízfolyáson és Salgótarjánban a Zagyva felső folyása melletti forrásnál.

Pisztráng telepítés szempontjából még számításba vehető vízfolyásaink a fentiekén kívül: Zala megyében a Cserta felsőfolyása Ballahida körül valamint az ebbe torkolló Válicka és Töröszszéki patak Szentpéter-földe környékén. A Bakonyban a Gerence patak, Borsod megyében pedig a Szilvás alsó szakasza, a Bán patak, végül Abauj megyében a gróf Károlyi hitbizományi uradalom erdőségeiben átvonuló kisebb vízmennyiségű vízfolyások.

A pisztráng meghonosítása e vizekben a jövő évek programjába van felvéve.

vitéz Illésy Zoltán.

Új esztendő—új feladatok.

Boldog új évet! Ezzel a régi, de minden új év fordulóján általában szokásos üdvözléssel fogadjuk jóbarátainkat és ismerőseinket, vagy ezzel az üdvözléssel fogadjuk őket bennünket. Pedig ezen jókívánságok elhangzása alkalmával nem ártana, ha magunkba szállva elgondolkoznánk a felett, hogy vajjon milyen új feladatokat tűztünk ki magunk elé most egy éve és ezekből a magunk elé tűzött feladatokból mennyit és hogyan valósítottunk meg. Igen üdvös lenne, ha az új év alkalmával magunkban megháynánk-vetnénk azt, hogy az elmaradt feladatokat hogyan és mint lehetne pótolni és egyúttal pedig az előttünk levő új évben a megvalósítandó feladatainkat miképpen lehetne a leggyorsabban és leghelyesebben megoldani.

A magyar halászat fejlesztése és felvirágoztatása terén nagyon sok teendőt találunk, mégpedig olyan teendőket, melyeket már tovább halasztani nem szabad.

Nem is kell messze mennünk. Nézzük csak alapszabályaink, az egyesület célját magábanfoglaló 2-ik §-át, hogy ez mennyi szép és nemes, a magyar halászat érdekeit előmozdító feladatot sorol fel, melyek mindegyikének megvalósítása mindenkor aktuális. Pedig de sok olyan, a halászatot érintő feladat van még, melyekkel azonban itt ez alkalommal nem foglalkozom, de a melyeknek megvalósítása minden bizonnyal csak előnyére lenne a magyar halászzattal foglalkozóknak, egyben pedig felkeltene a magyar halászat ügye iránt érdeklődők figyelmét.

* * *

Az Országos Halászati Egyesület által összehívott és múlt év március hó 21-én megtartott rendes évi közgyűlésen két igen elszomorító jelenséget voltak kénytelenek tapasztalni azok a kevesen akik ezen a közgyűlésen megjelentek. *Az egyik: a közgyűlés iránt való érdeklődés igen csekély volt.* Pedig az elnökség a maga részéről mindent megtett, hogy a közgyűlésen minél többen lehessenek jelen. Idejében hirdette meg azt a „Halászat”-ban, sőt olyan napot választott a közgyűlés időpontjává, midőn a vidéki tagok is könnyebben vehettek volna azon részt, mert ugyanakkor volt a mezőgazdasági vásár is, melyre pedig félárú menettérti jeggyel lehetett felutazni Budapestre. Tehát az elnökséget nem érheti szemrehányás, hogy kevesen voltak ott a közgyűlésen. *A másik: az Országos Halászati Egyesület tagjainak nagyon csekély száma.* Mit ér az Egyesület agilis igazgatójának, gyönyörű beszámolója, hogyha abban azt az elszomorító valóságot is ki kell mutatnia, hogy egy olyan nagyra-hivatott egyesületnek, mint az *Országos Halászati Egyesület, csupán csak 290 tagja van.* Hogy pedig ez ne így maradjon, hanem egy tényleg boldogabb új év virradjon a magyar halászat jövőjére, mindnyájunknak össze kell fogunk és vállvetve azon iparkodni, hogy egyesületünk tagjainak számát rövidesen megsokszorozzuk. Nem kell pedig ahhoz igen sok, csak egy kis akarat, még pedig az, hogy minden tag szerezzon még egy tagot és akkor a tagok száma csakhamar megkétszereződik. De ezenkívül maga az egyesület elnöksége is kiadhatna propaganda-plakátokat, melyeken az Országos Halászati Egyesületbe való belépésre szólítaná fel a halászat ügye iránt érdeklődőket. E propaganda-plakátokon be lehetne mutatni a tagoknak a tagsági díj fejében járó „Halászat”-ot is és e propaganda-felhívásokat a mezőgazdasági és nemzetközi, továbbá a vidéki vásárok halászzati osztályain és a központi vásárcsarnok egy-két nevesebb halkereskedőjénél

helyezhetné el. Ha tehát mindnyájan lelkesen kezünkbe vesszük ezt az ügyet, merem remélni, hogy a legközelebbi igazgatói jelentés, habár rövid az idő a legközelebbi közgyűlésig, mégis biztatóbb képet mutatna és feltárná egy szebb magyar halászati jövődjét hajnalhasadását. Legyünk mindnyájan azon, hogy ez tényleg így is legyen!

Bernáth István.

Átlagon felüli műveltségű, a halászat, haltenyésztés szerszámkészítés, hálókötés, csónakkészítésben tökéletesen járatos, nagy gyakorlattal bíró és hosszú bizonyítványokkal rendelkező középkorú családos egyén tógazdaságban vagy halászati üzemben halászmesteri, felügyelői, vagy bárminő bizalmi állást keres.

Címe: Durstin Ferenc halászmester, Nagyatád, Somogy m.

A kecsége tógazdasági viselkedésére és növekedésére vonatkozó adatok.

A tatai tógazdaságban régebbi idő óta szokásos néhány kecségének a kihelyezése. Ezek a dunai halak úgy, mint ez más tógazdaságok tapasztalataiból ismeretes már, megmaradnak, növekednek is, de sohasem tapasztalták még leivásukat, mert ekkor és ivadékuk kifejlődéséhez, úgy látszik, feltétlenül szükséges a folyóvíz.

A tatai tógazdaságban Kováts Miklós intéző úr szíves közreműködése folytán mégis sikerült a kecsége viselkedésére és növekedésére vonatkozólag megbízható pontos adatokat szerezni, melyek tudomásunk szerint újak és így általános érdeklődésre számíthatnak.

Az első ilyen megfigyelés az, hogy a kecsége a lehalászások alkalmával azonnal, legelőször hagyja el a tavat, legelőször kerül hálóba a zsilipnél. Ebben hasonló a viselkedése a harcsáéhoz.

A másik tapasztalat is érdekes. A tóban nevelt kecsége húsa igen zsíros, kövér lesz. Tatán annyira, hogy nem is szeretik. Ez a változás valószínűleg abban leli magyarázatát, hogy a folyóvízben sokkal több izom munkát végez ez a hal, különösen mikor a vízzel szemben vándorol. Táplálkozása is egészen más a folyó- mint az állóvízben. Utóbbiból adataink még nincsenek.

Nagyon érdekes a harmadik tapasztalat: adatok a kecsége tógazdasági növekedésére, mely ezúttal először lett megjelölések segítségével pontosan megállapítva.

A haljelző száma	A tóba helyezés előtt 1935 tavasszal A kecségék		A lehalászáskor 1935 őszén A kecségék		gyarapodás	
	hossza cm	súlya kg	hossza cm	súlya kg	hossz cm	súly kg
497	51	0.63	57	0.88	6	0.25
337	49	0.50	55	0.71	6	0.21
1799	46	0.415	55	0.74	9	0.325
1772	53	0.55	57	0.77	4	0.22
1779	46	0.455	53	0.70	7	0.245
1765	43	0.335	48	0.51	5	0.175
1757	51	0.57	57	0.88	6	0.31
1758	55	0.735	57	0.93	2	0.195

A kecsége, úgy látszik meglehetősen lassan növekvő hal, nemcsak a szabad folyóvízben, de a tavakban is. További megfigyelések és eredmények a haljelzésekkel kapcsolatban várhatók.

Dr. Unger Emil

Egynyaras, nemes, gyorsfejlődő, jó takarmányértékesítő pontyivadék eladó.

Érdeklődéseket: Maisai béruradalom, Keszőhidégekút címre kérünk.

A halászati tanfolyam.

A „Halászat“ múlt év október, november és december hó 15-én megjelent számaiban egy felhívás látott napvilágot, mely felszólítja a tógazdákat és tógazdasági halászokat, továbbá a természetes tavak és folyóvizek halászmestereit és halászait egy három napos halászati tanfolyamon való részvételre. Erre a háromszor egymásután megjelent felhívásra múlt év december hó 1-éig 25-en jelentkeztek a folyó évi február havában megtartandó háromnapos halászati tanfolyamra. (A jelentkezők száma azóta 36-ra emelkedett. A szerk.)

A „Halászat“ december hó 15-iki száma pedig közli ennek a háromnapos halászati tanfolyamon előadásra kerülő tantárgyaknak tanulságos és igen gazdag programját is, mely úgy a mesterséges, mint a természetes vizek halászmestereinek és halászainak ismereteit és tudását bővíteni lesz hivatva.

De akik részt vesznek ezen a háromnapos halászati tanfolyamon, tartsák kötelességüknek, hogy ne csak azért menjenek majd oda, hogy tanuljanak és ismereteiket bővítsék, hanem azért is, hogy amit ott azon a háromnapos halászati tanfolyam előadásain láttak, tapasztaltak és tanultak, azt szétvigyék és elterjesszék azok között, akik ezeken az előadásokon valamely elháríthatatlan ok miatt részt nem vehettek.

Ezért nagyon jó volna, ha mindenki, aki ezen halászati tanfolyam előadásain részt vesz, tapasztalatait, megfigyeléseit, kívánságait stb. hosszabban vagy rövidebben megírná és ezáltal alkalmat adna az Országos Halászati Egyesület elnökségének, hogy a legközelebbi halászati tanfolyamot a megnyilvánult óhajoknak megfelelőleg rendezné meg.

De nemcsak a tanulás, az ismeretség bővítése legyen célja ezen előadásoknak, hanem az is, hogy akik ezeken az előadásokon résztvesznek és magukban hivatottságot éreznek erre, az ott tanultakat esetleg más úton, vagy magasabb fokú előadásokon szerzett ismeretekkel kibővíve a halászzal foglalkozókat tanítva, terjesszék.

Ezért az Országos Halászati Egyesület elnökségére hárul a feladat, hogy azoknak, akik a halászati tanfolyam előadásain részt vettek és vállalkoznak is rá, azoknak alkalmat adjon arra, hogy amit ott a halászati tanfolyam előadásain tanultak, azt az egyetemes magyar halászat és a magyar halászat ügyének továbbfejlesztése érdekében fel is használhassák és ezáltal be is bizonyíthassák azt, hogy nagyon jó gondolat volt ennek a halászati tanfolyamnak a megrendezése.

Tehát, akik a magyar halászat ügyét lelkiismeretesen szolgálni és annak fejlesztésén eredményesen közreműködni óhajtanak, azoknak szeme előtt lebegjen ezen cél elérésének legfontosabb kelléke és pedig az: Tanuljunk, hogy taníthassunk!

Bernáth István

Rákospalota, Pázmány u. 18/a.

UJDONSÁGOK—VEGYESEK.

Személyi hír. Vitéz uzsoki *Szurmay Sándor* báró ny. gyal. tábornok és honvédelmi miniszter az Országos Halászati Egyesület alelnöke, a múlt év december hó 19-én ünnepelte meg 75. születésnapját.

Ez alkalommal a közelet számos kitünősége és tisztelőinek nagy serege halmozta el a kiváló katonát és államférfit szencsekivánatokkal, akikhez mi is csatlakoztunk, a halászat szerény munkásai, kérve a Mindenhatót, hogy Ő excelenáciáját igen számos évig éltesse jó egészségekben és találja örömet továbbra is igen sokáig a halászat ügyének felkarolásában, a halászati szakirodalom művelésében és a sport iorgászat mesteri gyakorlásában!

Zsiborka. Ez a különös magyar szó olvasóink nagy többsége előtt alighanem teljesen ismeretlen. Így hívják Zala vármegyében, Tapolca és Lesencetomaj környékén a hidegvizű, pisztángos és fürge-csellés patakokban óriási mennyiségben található bolharákat, amely a *Carinogammarus roesellii* (Gervais) fajhoz tartozik. A közönséges bolharáktól (*Gammarus pulex*) ezt a fajt a nép általában aligha tudja megkülönböztetni.

A zsiborka véleményünk szerint a zsibong igével rokon, amelynek egyik jelentése a nyüzszög, ami tömegbe verődött lények át nem tekinthető mozgását jelenti. Leginkább férgek, bogarak, stb. de emberek *tömegeire* is alkalmazzák a nyüzszög, zsibog, zsibong szavakat olyankor, midőn az egyes egyének mozgása és tevékenysége a sokaságuk miatt zavaros, és külön-külön nem figyelhető meg. Zavarosságot jelent a zsibong szónak másik értelme is, t. i. hogy az embertömeg egyes egyéneinek szavai érthetetlen zsvajjá válnak. Ez magyarázza meg a zsibvásárban is a „zsib“ szó jelentését, amely magában nehezen áttekinthető, zavaros tömeget, limlomot jelent. A zalai magyar ember zsiborkája a -ka kicsinyítő képzővel tehát egyenként apró, de tömegesen nyüzszögő állatot jelent. Nem lehetetlen azonban, hogy a zsiborka a csiborka elváltozott alakja, amely kis vízi bogarat jelentene (?) A nép ugyanis bogárnak nevez sok mindent ami a zoológus szerint nem az. Nyelvészeink közül Beke Ödön dr szívesen foglalkozik az ilyesmivel, ő majd eldönti ezt a kérdést is, ha ez a szó a nyelvészek előtt még valóban ismeretlen volna.

Nagyobb pontyok fogása a Dunán. Az 1935-ik évben három esetben is megtörtént az, hogy Budapest felett a Dunán nagyobb pontyokat fogtak. Ugyanis múlt év február havában egy ismert és régi újpesti halászmester halászlalaptólval a Szilas-patak felett levő úgynevezett Sekélyes-tanyán egy 6 kg-os pontyot fogtak, míg április havában, pár nappal a halászlalalom életbelépte előtt egyik újpesti kishalász egy négy és fél méter átmérőjű emelőháloval egy 9 kg-os pontyot fogott. Végül június havában a békásmegyéri partokon az ottani halászbérlő szintén laptólval egy 10 kg-os pontyot fogott. Mindhárom ponty pikkelyes és alakjuk az úgynevezett vadpontyokénak megfelelő volt. B.

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK

A Dunaföldvár-bátai Halászati Társulat f. évi november hó 28-án Kalocsán rendkívüli közgyűlést tartott Bolváry-Emszt Antal alelnök-igazgató elnöklele alatt.

Az igazgató jelentés megemlékezett a kenderásztatók kérdéséről, az ivadékevelő telepek létesítése körül megtartott helyszíni szemlékről és felvételekről, a VII. üzemszakasz peres ügyében dr Madarász Dezső ügyveddel megkísérelt és megghiúsult megegyezéséről, a társulati érdekeltségi kimutatás kijavításának szükségességéről, végül arról, hogy a kalocsai m. kir. adóhivatal kereseti adó ügyében a társulatot adóvallomás beadására hívta fel. A közgyűlés az igazgató jelentését tudomásul véve, letárgyalta a társulat újabb megszövegezett alapszabályait és üzemtervét.

A halászbérlők által kért haszonbérleengedés ügyében a közgyűlés figyelemmel az emelkedő halárakra és az 1935. évben a Duna folyó árvizei miatt kedvezőbb fogási eredményekre, a kérelmet egyhangulag elutasította. F.

A Hármaskörösi Halászati Társulat 1935. évi december hó 16-án Szarvason tartotta évi rendes közgyűlését, melyen dr Spett Ernő elnököt.

A határozatképeség megállapítása után Ribárszky alelnök igazgató felolvasta mindenre kiterjedő figyelemmel összeállított évi jelentését.— A közgyűlés jóváhagyta a társulat 1935. évi zár számadását, mely szerint a bevétel 7.410.75 P-t, a kiadás 4.149.34 P-t és így a maradvány 3.756.45 P-t tett ki. Az 1936. évi költség-előirányzatot a közgyűlés 8.162.61 P bevétellel, 6.546.77 P kiadással, 1.615.84 P maradvánnyal fogadta el. A kataszteri holdanként kiosztandó osztalék 1.25 P-ben állapított meg.

Végül elhatározta a közgyűlés, hogy amennyiben a kötelékébe tartozó halasvizeken alkalmas helyet talál, a Körösök halállományának fokozására halívó és ivadékevelő telepet fog létesíteni.

A Szolnokvidéki Felsőtisza Halászati Társulat évi rendes közgyűlését 1935. évi december hó 20-án tartotta meg Szolnokon, melyen gróf Szapáry Gyula elnököt.

Kimondotta a közgyűlés, hogy az üzemtverszerű fenékhorgászati tilalmat feloldja és e halfogási módot a 3%-osnál nagyobb horoggal ismét engedélyezi. A központi igazgató jelentésének meghallgatása után a közgyűlés az 1934. évi zár számadást 11.065.65 P bevétel és 10.203.96 P kiadással, az 1935. évi december hó 15-ig terjedő zár számadást pedig 11.566.65 P bevétellel és ugyanannyi kiadással hagyta jóvá. Az 1936. évi költségvetés 12.195 P bevétel és ugyanannyi kiadással irányoztatott elő. A katasztrális holdanként fizetésre kerülő osztalék üzemszakaszonként 0.95—2.91 P között változott. H.

Eladó 100 q felerészben pikkelyes, felerészben tükör pontyivadék, közvetlen a Tisza partján, tehát bárkában is könnyen szállítható.

**Gróf Károlyi László
tőgazdasága, Felgyő,
posta Csongrád.**

Külföldi lapszemle.

Dr Schulmann Emil, a Magyar Tőgazdaságok R. T. igazgatója, *La situation du marché de la Carpe en Europe Centrale* című cikkében a pontypiac ez évi helyzetét elemezve rámutat arra, hogy ezt az évet egyrészt a takarmányárak emelkedése, másrészt a klimatikus viszonyok kedvezőtlen volta miatt csökkent pontytermés jellemzi és a már évek óta nehézségekkel küzdő édesvízi halászatot csupán az menti meg a katasztrófától, hogy az élelmiszerárak emelkedése a pontyárak emelkedését is magával hozza.

Az európai pontypiac tényezői közül elsősorban a magyar viszonyokkal foglalkozik és rámutat azokra az erőfeszítésekre, amelyeket a belföldi fogyasztás növelése érdekében a hazai érdekeltek — úgy látszik eredményesen — kifejtettek. A terméscsökkenés mintegy 20%-ra becsülhető és különösen a 2 kg. körüli példányokban vár nagyobb mértékű hiányt. Jugoszláviában a terméscsökkenés kisebbszámú mutatkozik, a halfogyasztás — különösen a belgrádi piacon — szép emelkedést mutat, ennek értékelésénél azonban nem szabad megfeledkezni arról, hogy Jugoszláviában sok tengeri halat is fogyasztanak. Lengyelország teljesen elvesztette hajdani jelentőségét a pontyértékesítés terén, hiszen a lengyel halárak és a vámtételek valamint fuvarköltségek kiálló ellentétben állanak. Csak az árak emelkedése és a vámtételek egyidejű leszállítása mellett lehet szó Lengyelországba való szállítás felújulásáról. A német piac helyzete az osztrák és csehszlovák piachoz hasonlóan meglehetősen kiegyensúlyozott.

Végkövetkeztetésképpen dr Schulmann újból a propaganda rendkívüli fontosságát hangsúlyozza és örömmel mutat rá arra, hogy a Bécsben tartott nemzetközi pontypropaganda-kongresszus tanúsága szerint a propaganda az összes érdekelte közép-európai államokban szépen halad előre és különösen Csehszlovákiában ért el nagy sikert. Az 1936. évben Budapesten tartandó újabb kongresszus elé további sikerek reményében lehet tekinteni.

(Bulletin francais de pisciculture, 1935. november.)

Érdekes pisztráng-etelési kísérletről számol be *Dr H. Barthélémy* a strassburgi Zoológiai és biológiai intézet igazgatója. A kísérleteket *Musard* mérnök, a vaucheron-i tőgazdaság igazgatója végezte Gondrecourt-ban (Meuse département). A kísérletek szivárványos pisztrángra vonatkoznak, melynek különböző nagyságú példányait szabad ég alatt elhelyezték betonmedencékben 10° C. hőmérsékletű, oxigéndús és bőségesen átfolytatott vízben tengeri halakkal etették. A vizsgálat időtartama 1 hónap, illetőleg 6 hét volt és a meglehetősen nagy példányszám (a nagyobb, közel tízdekás halakból 50, a kisebb 4—6 cm hosszúból 1000, az ezekből nőtt 10 ill. 6—8 cm hosszú halakból 500—500 db került vizsgálat alá) az eredmények általánosabb értékelését is megengedik. Barthélémy a táblázatba foglalt eredményekből kiszámította a Cornélius féle táplálék-értékesülési számot és ezt nagyobb halaknál 8-nak, a kicsinyeknél 6—8 -nak, a 10 cm-eseknél 4-4-nek, a 6—8 cm-eseknél 5-4-nek találta. Legkedvezőbb volt tehát a Cornélius féle szám az utolsó két kategóriánál, úgy látszik ennél a nagyságnál értékesítik legjobban a táplálékot. Az itt mutatkozó különbség, 4-4 és 5-4 közötti egy egység, azt igazolja, hogy milyen fontos a halhús termelésnél is a táplálékot kevésbé értékesítő egyedeket könyörtelenül eltávolítani.

A továbbiakban arra is utal Barthélémy, hogy a halhústermelésnél a hidrogénion koncentráció fokának, a víz vegyi összetételének de a táplálék vegyi szempontból helyes összevágatá-

sának milyen nagy jelentősége van. Noha a vitamintartalom folytán kétségtelenül a friss halhúst értékesítik a pisztrángok, mégis a hal- és húslisztek megfelelő nem hántolt rizssel vagy más szemes termékkel keverve, igen jó eredményt adnak, mert utóbbiak a hal- és húsliszből hiányzó szénhidrátokat előnyösen pótolják, a szemes termények héja azonkívül az emésztőberendezést serkenti és némi vitamint is visz a szervezeibe, bár ez utóbbit élesztővel inkább lehet odajuttatni.

Kísérleteket sürget és az ésszerű takarmányozásnak a szárazföldi állatokéhoz hasonló tudományos alapra való helyezését elengedhetetlennek tartja.

(Bulletin francais de pisciculture, 1935 december.)

Az osztrák halpiacról. A múlt évi egyezménybe az osztrák mező- és erdőgazdasági egyesület halászati osztálya pótlólag felvétette a ponty III. osztályú minősítését: ide mindaz a piacra kerülő hal tartozik, a mely túlszíros, vagy pedig iszapízű. Ezen minőségű pontynak termelői árát kg-ként 1 schillingben állapították meg és wieni központi vásárcsarnokban csak egy kereskedő cég árusíthatja e minőséget. A minősítésnél az eladó és vevő közt keletkező vita esetén az egyesület halászati osztálya dönt.

(Österreichs Fischereiwirtschaft november)

Árjegyzés. A Hálbizományi és Halértékesítő Rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi Rt.-től nyert értesítés szerint december hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty	nagy	1:40-1:60 P
	közép	1:00-1:20 "
	kicsi	0:85-1:00 "
Édesvízi jegeltponty		0:60-1:20 "
		4:00-5:00 "
Balatoni fogassüllő	I. oszt.	3:00- — "
	II. "	2:50- — "
	III. "	2:20- — "
	IV. "	4:00-5:50 "
Dunai süllő	I. oszt.	3:00-4:00 "
	II. "	2:40-2:60 "
	III. "	2:20-2:60 "
	IV. "	3:00-3:50 "
Harcsa élő	nagy	2:60-3:00 "
	közép	2:40- — "
	kicsi	1:00-2:00 "
Csuka (jegelt)		1:40- — "
Pisztráng sügér		— — "
Compó		— — "
Márna		0:80-1:20 "
Kecsege		— — "
Kárász		0:80-1:00 "
Ön		0:60-1:00 "
Fehérhal		0:25-0:60 "
Balatoni keszeg		0:35- — "

Forgalom vontatott, irányzat lanyha.

A lap kiadásáért felelős: Dr Unger Emil.

HÁLBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ R.-T. HALNAGYKERESKEDÉS BUDAPEST

Telep és iroda: Elárusítóhely:
IX., Csarnok tér 5. IX., Közp. vásárcsarnok.
Központi iroda: V., József tér. 8. T.: Aut. 809-22.
TELEFÓNSZÁM: NAPPAL: ÉJJEL: SZÁLL. OSZT.
AUT. 856-36 AUT. 573-26. AUT. 687-16
LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., POSTAFIÓK 271.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok r. t. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK R.-T.

BUDAPEST, V., JÓZSEF TÉR 8.

TELEFÓN: AUTOMATA 809-22. SZ.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., POSTAFIÓK 271.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból szállít tenyésztésre

nemestörzsű egy és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ivadékokat és fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Mike, Nagyláng, Őrspuszta, Pellérd, Sárd, Sároreges, Sárszentmiklós, Somogyszentmiklós, Szabadbattyán, Tápíószező, Tüsképusztáról és Varaszlórol.

BARTA LIPÓTNÉ

HALKERESKEDŐ

IRODA: AUT. 850-71
TELEFÓN:
ÜZLET: AUT. 855-84

Budapest, IX. ker.
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

ZIMMER FERENC

Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk
bármily mennyiségű
élő- és jegelthalat.

Telefónszámok:

Központi vásárcsarnok: Aut. 854-48.

Fióküzlet: V., József tér Aut. 816-79.

Iroda: VIII., Horánszky u. 19. J. 335-39.

Budapest, Közp. Vásárcsarnok.

ALÁSZ-HÁLÓ

puha insleg és kötél, hálófonal, parafa-alatt-ság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ADÁM MIKSA

RT.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6-7. T.: Aut. 843-10.

..... A Ferenc József hid és Erzsébethid között

Fióküzlet: VII., Thököly út 16. szám. T.: József 361-71.

..... A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt